

Sedan 1 januari 2010 gäller Lag (2009:724) om nationella minoriteter och minoritetsspråk. Nationella minoriteter är judar, romer, samer, sverigefinnar och tornedalingar i enlighet med Sveriges åtaganden enligt Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter (SÖ 2000:2) och den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk (SÖ 2000:3). I språklagen (2009:600) anges att de nationella minoritetsspråken är finska, jiddisch, meänkieli, romani chib och samiska.

I språklagen (2009:600) anges att det allmänna har ett särskilt ansvar för att skydda och främja de nationella minoritetsspråken. Det allmänna ska även i övrigt främja de nationella minoriteternas möjligheter att behålla och utveckla sin kultur i Sverige.

Väsentliga delar i minoritetslagen för Malmö stads del är bland annat paragraf 11: Förvaltningsmyndigheter ska verka för att det finns tillgång till personal med kunskaper i finska, meänkieli respektive samiska där detta behövs i enskildas kontakter med myndigheten.

Vidare framhåller 18 a § En kommun som inte ingår i något förvaltningsområde ska erbjuda den som begär det möjlighet att få hela eller en väsentlig del av den service och omvårdnad som erbjuds inom ramen för äldreomsorgen av personal som behärskar finska, jiddisch, meänkieli, romani chib eller samiska, om kommunen har tillgång till personal med sådana språkkunskaper. Detsamma gäller för en kommun som ingår i ett förvaltningsområde för ett visst språk vad gäller övriga språk. Lag (2018:1367).

Från 18 b § framgår att kommunen ska inom ramen för sådan omsorg som erbjuds enligt 18 och 18 a § beakta de äldres behov av att upprätthålla sin kulturella identitet. Lag (2018:1367).

Förvaltningsrätten i Göteborg har i Mål nr 7871-23 konstaterat att: Kommunen ska verka för att det finns tillgång till personal med kunskaper i finska, jiddisch, meänkieli, romani chib eller samiska där detta behövs i omvårdnaden om äldre människor (5 kap. 6 § SoL). En kommun som ingår i ett förvaltningsområde ska erbjuda den som begär det möjlighet att få hela eller en väsentlig del av den service och omvårdnad som erbjuds inom ramen för äldreomsorgen av personal som behärskar finska, meänkieli respektive samiska (18 § lagen [2009:724] om nationella minoriteter och minoritetsspråk). De äldre bör åtminstone ha möjlighet att tala med personal på sitt språk flera gånger per vecka och personalens språkkunskaper bör vara sådana att de möjliggör ett meningsfullt samtal med den äldre. Endast en symbolisk närvaro av språket i verksamheten kan inte anses tillräckligt (prop. 2017/18:199 s. 96).

I egenskap av finskt förvaltningsområde har Malmö i någon utsträckning verkat för att tillgodose lagens krav vad gäller finskan. Finska framhålls som merit när lediga jobb inom relevant område utlyses. De övriga nationella minoritetsspråken saknar samma framåtsträvan som finskan, trots att rätten framhålls i minoritetslagen. Samma brist gäller i arbetet för att upprätthålla den kulturella identiteten.

Vi föreslår därför att kommunfullmäktige beslutar:

Att uppdra åt hälsa, vård- och omsorgsnämnden att fastställa en plan för hur nämnden kan uppnå lagens krav att erbjuda service på nationella minoritetsspråk samt beakta de äldres behov av att upprätthålla sin kulturella identitet, för samtliga nationella minoriteter och för samtliga delar av äldreomsorgen

Att uppdra åt hälsa, vård- och omsorgsnämnden att tydligare framhålla minoritetsspråk som merit i relevant rekrytering av personal

Att uppdra åt stadskontoret att vid rekrytering för relevanta tjänster framhålla kunskap i nationella minoritetsspråk som merit

Malmö 2025-07-07

Nina Jakku (V)

Marek Lakatos (V)